

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qvalificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Diuinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1664

Quæst. 9. Vtrùm Attributa diuina aliquo modo sint inter se ordinata. Et
qualiter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76990)

fitus; aut potens illud producere, aut aliud quidpiam. Id quod inde etiam ostenditur. Quia, ut monstravimus in Pharo Scient. disput. 17. quæst. 18. omnis essentia per comparationem ad infinitas alias, cum quibus combinari potest, & comparari, infinitas passiones tum proprias, tum communes sortitur, quæ ipsius subinde prædicata, siue attributa quædam sunt. Igitur potissimo omnium iure id verum est de essentia Dei. Porro infinita ista attributa Dei semixtrinfeca non solum per rationem nostram, sed etiam realiter esse inter se distincta, quatenus extrinfeca illa, quibus complentur, realiter sunt distincta inter se; indubitabile est.

Propositio 6.

152 Etiam attributa extrinfeca Deo actu, siue categorematicè sunt infinita.

Quia chymaræ impossibiles diversæ, à quibus Deus merè extrinfecè denominatur impotens eas producere, categorematicè sunt infinita ut diximus, proindeque & ipsæ Dei denominationes, siue attributa extrinfeca. Actus item possibiles tum cognitionis, tum amoris inter se diversif de Deo, à quibus ipse extrinfecè denominatur diversimodè cognoscibilis, & amabilis, infiniti etiam sunt; proindeque & ipsæ denominationes, siue attributa Dei extrinfeca. Denum connexiones; quibus infinita creaturæ possibiles cum Deo essentialiter sunt connectæ, infinitas denominationes extrinfecas attribuunt Deo, quibus extrinfecè denominatur terminans tales connexiones, ad illasve requisitus, &c. Huiusmodi etiam extrinfeca Dei attributa infinita quoad multitudinem distincta esse inter se realiter, manifestum est.

QVÆSTIO IX.

Verum Attributa divina aliquo modo sunt inter se ordinata. Et qualiter.

153 **S**upponenda hic imprimis est, atque recolenda doctrina generalis tradita in Pharo disp. 15. de ordine, siue ordinatione entium. Vbi statuimus, bifariam posse, & solere dici entia ordinata. Primò secundum proportionem. Secundò secundum seriem. Secundum proportionem dicuntur ordinata, quæ cum aliqua proportione partium, ex quibus componuntur, disposita sunt; cuiusmodi sunt pulchra, harmonica, temperata, & aliter quovis modo proportionalia. Secundum seriem autem ordinata dicuntur, quæ in aliqua serie tractum aliquorum graduum habente posita sunt; idque aut suapte naturâ, aut ex accidente. Series autem aut est cum prioritate, & posterioritate absolutæ suorum graduum, ut series durationis, originis, connexionis, & dignitatis; aut sine illa, ut series præsentiarum localium; & si quæ sunt aliæ. In quibus utriusque rursus prioritas, & posterioritas respectiva ad tertium venit consideranda. Quæ omnia, & plura scripta explicatiùs loco citato videnda sunt. Vnde, eis suppositus, sit.

Propositio 1.

154 Omnia attributa Dei tam ipsi intrinfeca, quàm semiextrinfeca, & extrinfeca, quæ aliquam à parte rei distinctionem aut simpliciter realem, aut virtuales habent, mirificam à parte rei proportionem, pulchritudinem, & harmoniam, seu consonantiam habent.

Quia eiusmodi Dei attributa à parte rei esse ordinatissima secundum proportionem, adeò, ut melior alia intra istud genus ordinatio neque possibilis, neque ex cogitabilis sit, prorsus indubitabile est. Cùm ea sit citra omne dubium perfectio Dei, & omnis perfectio Dei qua talis intra suum genus sit summa, prout exponendum est inferiùs disp. 16. Vbi etiam videndum, quomodo cætera attributa Dei nullam à parte rei distinctionem habentia, aut certè quomodo vna Dei entitas simplicissima, cum qua illa sunt prorsus idem, pulcherrima nihilominus sit, alio videlicet genere pulchritudinis ab ea, quæ in proportione partium consistit.

Propositio 2.

155 Omnia attributa Dei quoad suos conceptus formales aptissimè sunt ordinata secundum proportionem, atque adeò summam in suo genere pulchritudinem, harmoniam, seu consonantiam habent.

Quia, cùm in realibus conceptibus, quibus correspondent, fundentur, eandem ordinationem secundum proportionem, eandemque proinde pulchritudinem, & consonantiam consentur habere formaliter, quam aut formaliter, aut eminenter illi habent à parte rei.

Propositio 3.

156 Attributa intrinfeca Deo, quæ nullam à parte rei distinctionem habent, nullum à parte rei habent ordinem prioris, & posterioris naturæ suæ.

Quia idem se ipso nec prius, nec posterius esse potest à parte rei naturæ suæ, ut ex se patet, statutumque à nobis est in Pharo Scient. disp. 1. citatâ quæst. 7. proposit. 4. Dico naturæ suæ. Quia ex accidente bene potest idem se ipso esse prius, & posterius iuxta dicta ibidem proposit. 10. Quo pacto bene potest divina entitas in serie durationis dici prior prout habens esse in vno tempore se ipsâ prout habente esse in alio; & in serie originis, atque etiam connexionis non mutue dici prior potest prout habens esse in se se ipsâ prout habente esse in hoc Mundo quasi localiter, & in visione creata sui intentionaliter, seu obiectivè.

157 Loquor etiam in propositione de attributis Dei nullam à parte rei habentibus distinctionem. Quia, quæ distinctionem habent simpliciter realem, ut sunt personalia ordinem habent prioris & posterioris naturæ suæ in serie originis; siquidem Pater prior quàm Filius est prioritate originis, Paterque, & Filius, quàm Spiritus sanctus. An verò in serie dignitatis, seu perfectionis aliquem etiam

etiam ordinem prioris, & posterioris habeant in tract. de Trinit. examinandum est. In serie quippe durationis, & connexionis nullum dicendum attributorum aliud precedere naturam suam, & prioritatem absolutam, est certum: quidquid sit de respectu ad tertium, quam in serie connexionis, sicut & in serie originis videntur habere, quatenus Filius in utraque quodam modo est propinquior Patri, quam Spiritus sanctus, Vtrum autem formalitates illae Dei, quae a parte rei virtualiter sunt distinctae in ordine ad subeunda praedicta contradictoria, aliquem propterea habeant a parte rei ordinem prioris, & posterioris naturam suam in tract. de Trinit. atque etiam de Scient. & Volent. veniet examinandum.

Propositio 4.

157 **Attributa intrinseca Deo, quae per solam nostram rationem distincta sunt, per solam quoque nostram rationem sunt ordinata quoad suos conceptus formales secundum prius, & posterius; cum fundamento tamen in ipsis.**

Primo enim sunt ordinata ratione nostra in serie originis, quatenus ratione nostra quaedam immediate, & quaedam mediate nascuntur ab essentia; sicque continuo quodam tramite alijs succedunt, ut seriem quandam originis continuatam per rationem nostram constituent. Quod proprium est logicarum, siue metaphysicarum passionum cuiusvis essentiae, (qualia sunt attributa ista comparatione essentiae divinae), iuxta doctrinam datam a nobis in Pharo Scient. disp. 17. quasi. 18. Secundo, praedicta attributa ex suis formalibus conceptibus sunt ordinata in serie connexionis etiam per nostram rationem formaliter, & respectu fundamentaliter; quatenus essentia divina cum alijs immediate, & cum alijs mediate connexa dicto modo est. Quae etiam series passionibus cuiusvis essentiae est propria iuxta dicta etiam loco citato. Et in ea quidem quod propinquiores sunt passiones essentiae, eo sunt in tali serie priores prioritatem respectu ad tertium; prioritatem autem absolutam in connexionis non mutua nulla passio censetur prior alia, aut essentia; tametsi passiones communes respectu essentiae, & alijs respectu aliarum inconnexa non mutuo sunt; quia ista prioritas ab opposita originis prevalente censetur absorberi, iuxta doctrinam universalem de huiusmodi ordinibus traditam in Pharo Scient. disp. 15. citata. De prioritatem autem durationis, seu temporis, in quo nos quaedam horum attributorum prius, quam alia solemus concipere, ipsorumque subinde conceptus formales successively formare, ratio hic haberi non solet; quia ordo iste ipsis extrinsecus, & plerumque casualis, neque in ipsis rebus fundatus est. Vtrum autem ista attributa ex suis conceptibus formalibus ordinem habeant dignitatis, seu perfectionis, in quo alia alijs priora sint, & qua ratione, infra disp. 16. tractandum est.

158 **Superest hic advertere, cetera intrinseca Dei attributa, quae aliquam a parte rei distinctionem habent aut simpliciter realem, aut virtua-**

distincta), eodem pacto dicenda esse etiam quoad conceptus formales habere realiter eos ordines prioris, & posterioris, quos a parte rei habent iuxta dicta proposit. 3. Si quos autem ex praedictis praeterea habuerint in mente nostra obiective, illi utique, utpote a parte rei non reperti, ordines tantum rationis dicendi venient.

Propositio 5.

159 **Attributa Dei tum semiextrinseca, tum extrinseca eosdem ordines prioris, & posterioris habent a parte rei naturam suam, quos habent extrinseca illa, quibus complentur, vel in quibus consistunt.**

Est certum. Quia eiusmodi ordines realiter aliud non sunt an ipsis extrinsecorum naturis, siue entitatibus aut partialiter, aut totaliter constituentibus talia attributa. Itaque tunc in serie, aut durationis, aut originis, aut connexionis, aut dignitatis sunt naturam suam ordinata talia attributa a parte rei secundum prius, & posterius, quando in eadem similiter sunt ordinata extrinseca, ex quibus illa complentur, aut in quibus consistunt.

160 **Adde, qua ratione eiusmodi extrinseca ordinata insuper fuerint ex accidenti secundum prius, & posterius in qualibet dictarum serierum, in qualibet ve earum mixtione, eadem quoque fore ordinata attributa constituta per illa. Quia non possunt non constituta fortiri accidentia, quae secum ferunt constituenta.**

Propositio 6.

161 **Attributa semiextrinseca Deo quoad suos conceptus formales tum ordines reales suorum fundamentorum, tum insuper alios rationis habent.**

Quia, praeter ordines reales suorum fundamentorum commemoratos propositione 5. quos iure dicuntur habere iuxta dicta num. 158, formalitates praeterea intrinseca Deo, quas talia includunt attributa, & per solam nostram rationem distincta sunt, sumpta praecise perinde solent, eisdemque ordinibus per solam nostram rationem esse ordinata, ac sunt ordinata attributa intrinseca Deo per solam nostram rationem distincta iuxta doctrinam statutam propositione 4. Attributa etiam semiextrinseca Deo integre sumpta, quae per solam nostram rationem sunt distincta inter se; (eo quod in eisdem realibus fundamentis fundantur, ut sunt potentia, qua Deus dicitur potens causare creaturam, dissimilitudo, qua eidem creaturae dicitur esse dissimilis, & inaequalitas, qua eidem met dicitur inaequalis, aliaque huiusmodi). Haec, inquam, attributa per solam nostram rationem solent esse ordinata perinde, eisdemque ferme ordinibus, quibus praedicta attributa intrinseca Deo distinctaque per solam nostram rationem.

Propositio 7.

161 **Attributa extrinseca Deo quoad suos conceptus formales tum ordines reales suorum fundamentorum habent, tum alij quidam rationis ordines sæpe in eis reperiuntur.**

Prior pars propositionis constat ex præced. Posterior autem inde probatur. Quia attributa extrinseca Deo, quemadmodum & cætera entia, suas sæpe formalitates habent per solam rationem nostram distinctas, quarum quædam essentia, & reliquæ passiones eius sunt aut propriæ, aut communes; eosque subinde ordines prioris, & posterioris habent, quos solent habere essentia, & passiones distinctæ solum per rationem iuxta doctrinam vniuersalem traditam in Pharo Scient. disput. 17. quæst. 18. & supra commemoratam. proposit. 4. Sæpe etiam formalitates plurium

huiusmodi attributorum, sicut & plurium aliorum entium, sumpta præcisè aliquem inter se ordinem habent, qui eatenus videtur dicendus ordo rationis, quatenus in formalitatibus præcisè ab alijs per solam rationem, tamen inter se distinctis realiter, fundantur, seu consistunt.

Et hæc satis de præsentè quæst. In qua non, 162 retuli, quod circa illam attingunt aliqui Auctores: quia valde imperfectè, & diminutè, aut etiam implexè tractant illam, vtpote ante præiactam vniuersalem, solidamque doctrinam de ordinatione entium, quam nos supposuimus ex Pharo Scient. Videantur ex Recentioribus Recupitus lib. 3. de Deo quæst. 14. & Quiros disp. 18. de Deo sect. 5.

Porro quæstiones aliæ, quæ de attributis 163 Dei in communi supererant examinandæ, deinceps in disputationibus sequentibus examinabuntur, & resoluentur oportunè.